

Forstihuuto

3/2022

METSÄYLIOPPILAAT ISLANNISSA ✦ ESITTELYSSÄ METSÄKOIRAYLIOPPILAAT ✦
HYITIÄLÄN TAITEIDEN YÖ ✦ KERTOMUS TYÖHARJOITTELUSTA TAPIOLLA

Mitä yhteistä on mittailevilla metsäylioppilailla ja Metsäsäätiöllä? No se, että Metsäsäätiön apurahoilla tuetaan metsäalan lahjoitusprofessuureja kotimaan korkeakouluissa, kuten metsäteknologian ja puunhankinnan logistiikan professuuria Helsingin yliopistossa.

METSÄELINKEINO - LUPA KUKOISTAA
metsasaatio.fi

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

FORSTIHUUTO 3/2022

SISÄLTÖ

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajalta
- 6 Ammattiliiton terveiset
- 8 PM-kisat 2022
- 12 Forstit FinnMETKOssa
- 14 Islannin kenttäkurssi
- 20 Viikin lintusyksy
- 22 Paikkatietoa, suoluontoa ja maakuntamatkailua
- 26 Metsämarssi 2022
- 30 Metsäasiaa
- 32 Päivä forstina
- 33 Metsäkoiraylioppilaat
- 35 Hyytiälän taiteiden yö
- 38 Jahtivuodin palsta
- 39 Tiedottaja tiedottaa

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA Albert Häme
MUU TOIMITUSKUNTA Veera Korsimo, Jade Sivén, Tyyne Vuorela, Eemeli Kokkonen, Otto Liutu, Lassi Kangasmäki, Ina Virtanen, Maria Selin, Senni Kanerva, Matias Virta ja Iida Iittainen
TAITTO Johanna Tuviala, Reetta Nakari, Pinja Hermunen ja Erika Vennervirta
KANNEN KUVA Jesse Nowak

SÄHKÖPOSTI

forstihuuto@gmail.com

TOIMITUSKUNNAN OSOITTEET

etunimi.sukunimi@helsinki.fi

Forstihuuto on Metsäylioppilaat ry:n lehti, joka ilmestyy viisi kertaa vuodessa. Metsäylioppilas on Forstihuudon erikoisnumero.

Forstihuuto saa Hyyn järjestölehtitukea.

JULKAISIJA Metsäylioppilaat ry

PAINOPAIKKA Bookcover Oy

LEVIKKI 50 kpl

ISSN-L: 1459-9946

ISSN: 1459-9945

Näin se menee. Kasvukausi kului lähes huomaamatta ja yhtäkkiä voikin jo kutsua itseään kolmannen vuoden opiskelijaksi. Kesän vietin opetusassistenttina Hyytiälän kurssilla ja nautin jälleen täysin rinnoin aseman ainutlaatuisesta ympäristöstä ja kesäkurssin tunnelmasta. Miellyttävästä kesästä voisikin kiittää mitä mainiointa kurssia mallia 114! Hyytiälän 2022 kesäkurssista voi taas lukea lisää *Metsäylioppilas*-lehdestä.

Lukuvuosi sitten alkoi reissaamisella. Orientoiva viikko kului Lapissa Pohjois-Suomen kurssilla, jossa oli hauska nähdä kurssikavereita ensimmäisen työkesän jälkeen. Ohjelma oli mielenkiintoinen ja välimatkat pitkiä. Kävimme mm. Osaran aukeilla, jossa kasvoi kuin kasvoikin metsää uudistamistyön tuloksena! Montaakaan kertaa pohjoisesta paluun jälkeen ei kerennyt käymään Silvican saunavuorolla, kun koitti aika suunnata etelään. Puukaupallisen kerhon järjestämä Portugalin ekskursio oli loistava reissu. Paikallinen historia ja metsäteollisuus tulivat tutuiksi, mutta olipa aikaa myös konstailemattomalle ruualle ja Super Bockille.

Edellisen pääkirjoitukseni jälkeen on vierähtänyt jo puolisen vuotta. Siinä tekstissä päivittelin Eurooppaa järjestyttäneitä hyökkäyssotaa ja jokseenkin epätoivoiselta tuntunutta tilannetta. Vallitsevaan tilanteeseen on suorastaan pelottavalla tavalla tottunut. Uutiset sodan melskeistä tuntuvat liian normaalilta, vaikka niitä tukee usein raakakin kuvamateriaali. Eipä elämää olisikaan mahdollista jatkaa jatkuvalla murehtimisella. Tiedostetaan kuitenkin Ukrainan kamppailu ja avustetaan ponnistuksia mahdollisuuksien mukaan. Suihkussa vietetyn ajan vähentäminen on kelpo kohtalo sotaan verrattuna.

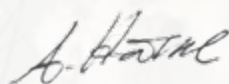
Elämä Viikissä jatkuu ja lisäystä metsän yhteisöön on tullut 68 uuden fuksin ja toisaalta maisteriohjelmaan päässeiden verran. Onnittelut alavalinnasta ja tervetuloa joukkoon! Metsätieteitä on aivan huikeaa opiskella. Kurssitarjonta on kattavaa sekä

mielenkiintoista ja opintoaikana on mahdollisuus osallistua aktiiviseen opiskelijayhteisöön. Ala on vieläpä hyvin merkittävä kulttuurillisesti Suomessa, ja valmistumisen jälkeen uramahdollisuudet ovat monipuoliset. Lisäksi metsätieteiden ammattilaiselle tuntuu olevan kovaa kysyntää.

Entäpä mikä on metsäylioppilas? Tähän yksinkertaiseen kysymykseen on metsäylioppilaiden lehdissä koitettu vastata monesti niin huumorin kuin analyttisemmänkin otteen kautta. Forstipoppoo on niin monimuotoinen, että vastaus ei varmaankaan ole niin yksiselitteinen. Ja hyvä niin. Metsänhoitajista kertovassa Leena Paaskosken kirjassa *Herrana metsässä* on kappale, jonka nimi on Yhteinen kokemus. Siinä käydään läpi opiskeluajan tiivistä meininkiä, mikä nähtävästi liittyy vahvasti paikkoihin. Hyytiälä, Silvica, Kertsi... Yhteinen kokemus on myös kerhoja, yrityksiä ja järjestöjä, omat lehdet ja laulut sekä kenttäkurssit ja kokemuksen muistomerkit – kurssityöt. Forstiliivi vieläpä luo yhtenäisen asusteen haalareiden lisäksi.

Luulisin metsäylioppilaan siis olevan yksilön sijasta yhteisö, johon ylpeydellä laskeen itseni.

Albert Häme
Päätoimittaja

Kuva: Mikko Autere

Hauskaa syksyn alkua kaikille! Vihreä kesä on vaihtunut ruskan väreihin, ja pitkästä ajasta kampus on täyttynyt opiskelijoista. Itseäni on ilahduttanut paljon nähdä Metsätieteiden talon käytävien vilisevän opiskelijoista ja ennen kaikkea innokkaista uusista fukseista. Kampuksen täyttymisen lisäksi tapahtumiakin on päästy järjestämään. Kuusikaupan avulla Viikin lato muuntui upeaksi sitsi- sekä tanssiaispaikaksi ja fukseille on esitelty opiskelijoille tärkeiden järjestöjen ja kerhojen toimintaa. Erityismainintana täytyy hehkuttaa viikkiläisten upeaa PM-kultaa. <3 Onnittelet kaikille joukkuelaisille ja erityisesti metsäedustukselle.

Syksyä on onneksi vielä paljon jäljellä, joten useita tapahtumia on myös tulossa. Tämän vuoden aikana päästään vielä muun muassa sitsaamaan ja kastamaan fukset taimista forsteiksi Hirvi- ja taimijuhlilla. Teemme yhteistyötä muiden Viikkiläisten järjestöjen kanssa ja vuoden kruunaavat perinteiset pikkujoulut. Loppusyksystä pääsemme tietysti valitsemaan taas uuden hallituksen ensi vuotta varten. Lähtekäähän kaikki reippaasti mukaan vuosikurssista riippumatta!

Vuosi 2023 on järjestöllemme tärkeä, sillä pääsemme järjestämään pitkän tauon jälkeen vuosijuhlat livenä. Vuosijuhlien järjestäminen vaatii isoa panostusta ja suunnittelu on aloitettu jo lähes vuosi ennen virallista tapahtumaa. Tämän takia tarvitsemmekin teidän ihanien metsäläisten apua upeiden juhlien järjestämisessä. Vujutiimiin voi tulla mukaan matalallakin kynnyksellä ja kaikki apu on arvokasta. Suosittelen ehdottomasti tiimiin liittymistä, apulaisille luvataan myös työnsä mukaista palkkiota.

Toivotan vielä opintomenestystä kaikille ja tervetuloa metsälle uudet fuksit! Toivottavasti nähdään teitä sankoin joukoin tapahtumissa ja kahvikupin äärellä väliaikaiskertsillä.

Ruskaterveisin,

Veera Korsimo

Metsäylioppilaat ry:n puheenjohtaja

P.s. Kuva on Puukaupallisen kerhon ekskursiolta Portugalista. Oli upea reissu!

Ihana syksy 2022!

Tänä vuonna olen odottanut syksyn alkua enemmän kuin pitkään aikaan! Ikuisuuden kestänyt etäopiskelu, kevät vaihto-opiskelemassa ja nyt alkavat maisteriopinnot saavat Viikin kampukselle paluun kutkuttamaan vatsan pohjassa. Millä fiiliksillä sä alat syksyn? Tuu moikkaamaan Loimua tapahtumissa ja

kertomaan fiiliksiä. Loimun voi bongata milloin mistäkin, ainakin fuksitapahtumista ja usein sieltä missä puhutaan työelämästä. :)

Jade Sivén

Loimun kampuspromoottori

Syksy on opiskelijan kulta-aikaa!

Kesälomat, kesätyöt ja harjoittelut ovat takanapäin ja on aika palata opiskelijakollegoiden pariin kampukselle. Syksyyn liittyvät olennaisesti odotukset tulevasta lukukaudesta, ajanvietto opiskelukavereiden kanssa ja erilaiset opiskelijatapahtumat – itse opiskelua unohtamatta. Me Loimussa haluamme olla läsnä sinun opiskelijasyksissäsi.

Loimu tukee oman ainejärjestösi toimintaa monipuolisen yhteistyön kautta esimerkiksi sponsoroimalla haalareita ja erilaisia yritys- ja työelämäekskursioita. Ainejärjestön tukemisen lisäksi Loimulla on kampuksellasi oma aktiivinen opiskelijajyhdistys, joka järjestää tapahtumia ja työelämätilaisuuksia juuri sinua varten! Kannattaakin ottaa Loimun opiskelijat seurantaan somessa ja osallistua aktiivisesti tarjolla oleviin aktiviteetteihin. Kampuksellasi toimii myös Loimun oma kampuspromoottori, johon voit ottaa yhteyttä kaikenlaisissa Loimuun liittyvissä asioissa ja kysymyksissä. Loimu tukee opiskelijan matkaa kohti työelämää monin eritavoin. Ole yhteydessä Loimun opiskelijajyhdistykseen tai

kampuspromoottoriin, jos haluat esimerkiksi ideoida tai järjestää loimulaisten opiskelijoiden työelämää tukevia tapahtumia tai vaikkapa yritysvierailuja.

Opiskelijasyksy on usein aktiivista aikaa, jolloin sattuu ja tapahtuu. Oletko jo huolehtinut oman tonttisi kuntoon ja hoitanut itsellesi asianmukaiset vakuutukset turvaamaan selustasi vahingon varalle? Jos et, niin ei hätää: liittymällä Loimun jäseneksi pääset vaivattomasti käsiksi myös merkittäviin vakuutusetuihin. Kannattaa tutustua! Talven lähestyessä ajankohtaiseksi nousevat myös erilaiset laskettelu-, hiihto- ja muut mökkireissut. Eipä ehkä ensimmäisenä arvaisi, mutta meille loimulaisille nämäkin reissut järjestyvät edullisemmin ja Loimu onkin syytä pitää mielessä mökkivarauksia ja reissusuunnitelmia tehdessä. Kannattaa tutustua samalla muihinkin Loimun etuihin ja palveluihin ja liittyä opiskelijajäseneksemme.

Oikein antoisaa ja nautinnollista syksyä sinulle toivottaa **Henri** Loimun toimiston opiskelijasektorilta!

Käännä astetta alemmas, jotta energiaa riittää meille kaikille

Täällä pohjoisessa olemme
tottuneet siihen, että välillä tulee
kylmää kyytiä.

Me tiedämme miltä tuntuu
sysipimeä marraskuu tai hyinen
puhuri idästä.

Mutta tuli mitä vain, se
ei vie meidän energiaamme.
Ollaan ihan viileesti vaan.

ASTETTA
ALEMMAS

Näin säästät energiaa:

Astetta alempi huonelämpötila

Astetta lyhyempi suihku

Astetta parempi kulutus

Lisää energiansäästövinkkejä astettaalemmas.fi

PM-KISAT 2022, HELSINKI

TYYNE VUORELA, URHEILUTOIMITAJA

Vuoden 2022 Pohjoismaiset kisat starttasivat Helsingistä Katajanokan terminaalista, kun Viikin urheilijoiden terävin kärki lähti Viking Gabriellalla kohti Tukholmaa vastaan muita kisajoukkueita. Matkalla kisailtiin hyttiporukoiden kesken ja harjoiteltiin bankettikäyttäytymistä laivan illallisbuffetissa, sekä tietysti tutustuttiin omaan kotijoukkueeseen. Keskiviikkoamuna alus lipui takaisin Helsinkiin ja oli aika alkaa todellinen koitos PM-kisojen perinteisellä agendalla, eli päivisin kisataan täysillä ja iltaisin juhlitaan yhtä täysillä.

Ensimmäisenä vuorossa oli uintia Mäkelänrinteen uimahallissa, jonne huhuttu viime

kotikisojen jälkeinen porttikielto oli näköjään päättynyt. Perhosta, rintaa, selkää, vapaata, viestiä... Suomalaiset suorastaan dominoivat uintiradalla. Ja mikä hienointa, Suomen uintijoukkueen mitallirohmu oli forsti **Mikael Antola!** Uinnin jälkeen kisattiin melonnasta Hietaniemen rannalla, mutta vauhdissa jäettiin viikinkisukuisille kansoille täpärästi. **Antti Uotilalle** vinkkiä, että Hyytiälään täytynee hankkia soutuveneen rinnalle kanootti. Illalla juhlittiin avajaisseremonian merkeissä koronatauon jälkeen elvytettyä kisaperinnettä ja ihanaa jälleennäkemistä.

Tunnelma oli katossa Mäkelänrinteen uimahallissa. Kuva: Jaakko Jämsä

Metsän johdolla me mennään kisoihin! Mikaelin uinti- ja yleisurheilumenestyksen lisäksi muutkin forstit kerryttivät Suomen mitalisaldoa upeilla suorituksillaan. Esimerkiksi **Isabella "Isku" Lievonen** tykitti parinsa kanssa tenniksen nelinpelistä kultaa. Käsipallo oli suomalaisille haasteellista, sillä moni pelaajista oppi lajin säännöt vasta minuutteja ennen kentälle hyppäämistä, jos silloinkaan. Häpeilemättömät norjalaiset viskoivat kentällä pihkalla kuorrutettua käsipalloa niin, että iltapäivällä kymmenisen henkeä hinkkasi tiskiharjoineen monitoimitalon lattioita puhtaaksi. Koripallosta Suomen miehet sen sijaan toivat kultaa kuin Susijengi konsanaan, mukanaan tietysti sporttisimpia

metsäläisvahvistuksia. Säbäfinaali päättyi karvaaseen 2-3 häviöön Ruotsille, vaikka forsteja tähditti kentällä sekä pelaajina, että seepran virassa. Loppujen lajien tulokset nähtävillä tulostaulukosta seuraavalla sivulla. ➔

Pohjoismaiset kisat ovat Suomen, Ruotsin, Norjan ja Tanskan maatalous-metsätieteellisten opiskelijoiden väliset urheilukilpailut. Jokaisesta maasta noin 72 kisaajaa mittelee keskenään 4 päivää joukkueurheilussa, yleisurheilussa ja yksilölajeissa ammunasta ratsastukseen. Jokaisella lajisuorituksella kerrytetään oman maan pistesaldoa ja lopulta eniten pisteitä saanut maa julistetaan bankettijuhlassa Pohjoismaiden mestariksi. Urheilulajeista jaetaan pisteitä epäsuorasti niissä suoritettavien pelaajien määrän mukaan. PM-kisat ovat olleet aikaisemmin Suomen osalta Mmyllin organisoimat, mutta viime vuonna perustettiin oma järjestö Sisu International Sports United ry eli tuttavallisemmin Sisu, vastaamaan PM-kisoista ja muutenkin viikkiläisten opiskelijoiden poikkiteollisesta liikuttamisesta.

Historiaa:

PM-kisojen isä on Norjalaissyntyinen Georg "Geggen" Guttormsen, joka toimi toisen maailmansodan jälkeen urheilusihteerinä Norjan maatalouskorkeakoulussa. Geggen päätti järjestää ruotsalaisten ja norjalaisten opiskelijoiden välille urheilullista kisailua piristääkseen surumielistä sodan jälkeistä ilmapiiriä. Myöhemmin tästä tuli perinne, joka lopulta laajeni PM-kisoiksi. Ensimmäiset PM-kisat nykyisellä kokoonpanolla maita onkin järjestetty vuonna 1950. (Marko "Eugen" Helminen, Brief history of the Nordic Games, 2022) Geggenin muisto on jäänyt elämään ja joka kisoissa hyvää yhteishenkeä ja ilmapiiriä luoneita kisaajia palkitaan Geggen-palkinnoilla.

Kisoihin liittyy myös paljon muita perinteitä ja kirjoittamattomia sääntöjä. Isossa roolissa taisteluhengen luomisessa ovat kannustushuudot ja vastajoukkueille tietysti vähemmän kannustavat rallatukset. Norjalaiset uhoavat "Vi kan kjøpe hele Sverige om vi vil!" ja suomalaiset puolestaan hoilaavat siitä kuinka ruotsalaiset haluaisivat salaa olla suomalaisia. Tanskalaisten mölinästä ei sen sijaan saa pahemmin selvää; "Guld i roven!" mitä se ikinä tarkoittaakaan, jääköön mysteeriksi.

Metsäläisten edustus Suomen PM-kisajoukkueessa. Kuva: Tuntematon laupias samarialainen

Lauantai-iltana kisat päätettiin hulppeassa bankettijuhlassa EE-talolla. Illan aikana laulettiin, syötiin ja juotiin, pidettiin puheita ja ilta huipentui tietysti palkintojenjakoon. "The winner of the Nordic Games 2022 is... FINLAND!"

Voi sitä vilpittömän riemun määrää, kun Suomen joukkue pääsi tiukan viikon jälkeen nostamaan pokaalia ja juomaan siitä taukovuosien pölyt pois! Ei mikään ihme, että melkein koko kisajoukkue oli seuraavalla viikolla kipeä.

Bankettijuhlassa edustettiin tietysti forstiliiveissä! Kuva: Meri Tuominen

Seuraavat kisat järjestetään ensi syksynä Kööpenhaminassa, suosittelen lämpimästi mukaan lähtemistä! Ennen sitä viikkiläisiä odottanee ainakin armoton käsipallon treenaus.

Oi Suomi on!

Lopulliset sijoitukset:

1	Suomi	474
2	Ruotsi	433
3	Norja	415
4	Tanska	351,5

UNIFORST
METSÄYLIOPPILAIDEN OSUUSKUNTA

www.uniforst.fi

Lajikohtaiset tulokset:

Laji	1.Place	2.Place	3.Place	4.Place	5.Place	6.Place	7.Place	8.Place		Laji	1.Place	2.Place	3.Place	4.Place	5.Place	6.Place	7.Place	8.Place
Kiekopallo M	Sweden	Norway	Denmark	Finland														
Kiekopallo N	Norway	Finland	Sweden	Denmark						Veisurilu M								
Karipallo M	Finland	Denmark	Sweden	Norway						10m aivot	Finland	Denmark	Norway	Norway	Sweden	Finland	Sweden	Denmark
Karipallo N	Denmark	Finland	Norway	Sweden						1500m	Norway	Norway	Denmark	Finland	Finland	Sweden	Sweden	
Käsipallo M	Sweden	Denmark	Norway	Finland						Kehitys	Finland	Finland	Denmark	Sweden	Norway	Norway	Denmark	Sweden
Käsipallo N	Norway	Denmark	Sweden	Finland						100m	Norway	Denmark	Denmark	Finland	Sweden	Finland	Norway	Sweden
Lentopallo M	Norway	Sweden	Finland	Denmark						pitäys	Denmark	Norway	Finland	Denmark	Finland	Sweden	Norway	Sweden
Lentopallo N	Finland	Norway	Denmark	Sweden						400m	Norway	Finland	Norway	Sweden	Denmark	Sweden	Finland	Denmark
Säilybandy Mix	Sweden	Finland	Norway	Denmark						4x100m	Norway	Finland	Finland	Sweden				
Frisebegolf	Finland	Sweden	Norway	Denmark						Kaule	Finland	Finland	Sweden	Denmark	Norway	Norway	Sweden	Denmark
										5000m	Norway	Norway	Sweden	Sweden	Denmark	Finland	Denmark	Finland
Sulkapallo M	Finland	Denmark	Sweden	Norway						Karkaus	Denmark	Denmark	Norway	Sweden	Finland	Sweden	Norway	Sweden
Sulkapallo N	Denmark	Finland	Sweden	Norway														
Sulkapallo Neitsipeli M	Denmark	Finland	Sweden	Norway						Veisurilu N								
Sulkapallo Neitsipeli N	Finland	Sweden	Denmark	Norway						100m aivot	Denmark	Norway	Finland	Sweden	Finland	Sweden	Denmark	Norway
Sulkapallo Mix	Denmark	Finland	Sweden	Norway						1500m	Sweden	Denmark	Norway	Norway	Finland	Sweden	Finland	Denmark
										Kehitys	Finland	Finland	Norway	Denmark	Sweden	Denmark	Norway	Sweden
Tennis kaksinpeli M	Sweden	Finland	Denmark	Norway						100m	Finland	Denmark	Denmark	Finland	Sweden	Norway	Sweden	Norway
Tennis kaksinpeli N	Finland	Denmark	Sweden	Norway						Pitäys	Sweden	Norway	Finland	Finland	Sweden	Norway	Sweden	Norway
										400m	Sweden	Denmark	Finland	Sweden	Finland	Norway		
Suunnistus M	Finland	Norway	Finland	Denmark						4x100m	Denmark	Finland	Sweden	Norway				
Suunnistus N	Sweden	Finland	Norway	Sweden						3000m	Sweden	Denmark	Finland	Finland	Norway	Norway	Sweden	Denmark
Ammunta M	Sweden	Denmark	Norway	Finland	Denmark	Finland	Sweden	Norway		Kaule	Finland	Finland	Norway	Sweden	Sweden	Denmark	Norway	Denmark
Ammunta N										Karkaus	Finland	Norway	Sweden	Finland	Norway	Denmark	Denmark	Sweden
Ratsumuus Mix	Sweden	Sweden	Norway	Finland	Finland	Norway	Denmark	Denmark		Veisurilu mix								
										1000m Viesti	Finland	Norway	Denmark	Sweden				
Uinlajit																		
Vapaa M	Finland	Sweden	Denmark	Norway						Kiekko M	Finland	Sweden	Finland	Norway	Norway	Denmark	Denmark	Sweden
Vapaa N	Finland	Denmark	Sweden	Norway						Kiekko N	Finland	Finland	Sweden	Denmark	Norway	Sweden	Norway	Denmark
Rinta M	Denmark	Finland	Sweden	Norway														
Rinta N	Norway	Denmark	Finland	Sweden						Soutu M	Sweden	Denmark	Norway	Finland				
Sekaurinti M	Finland	Denmark	Sweden	Norway						Soutu N	Denmark	Norway	Sweden	Finland				
Sekaurinti N	Finland	Denmark	Norway	Sweden														
Selkä M	Finland	Norway	Sweden	Denmark														
Selkä N	Denmark	Finland	Norway	Sweden														
parhonen M	Finland	Sweden	Denmark	Norway														
Parhonen N	Finland	Denmark	Sweden	Norway														
Tennis nelinpeli N	Finland	Norway	Sweden	Denmark														
Tennis nelinpeli M	Finland	Sweden	Norway	Denmark														
Tennis nelinpeli mix	Finland	Denmark	Norway	Sweden														

Kuva: Eemeli Kokkonen

FORSTIT FINNMETKOSSA

– Metsä- ja puuteknologiakerhon ensimmäinen eksku vuosiin

EEMELI KOKKONEN

Metsä- ja puuteknologiakerhon puheenjohtaja

Kirpeänä syyskuuisena aamuna tusinan kokoinen metsäläisosasto oli valmiina lähtemään kohti METKOa, metsä- ja maanrakennusalan näyttelyä Jämsänkoskella. Aivan ongelmitta ei koronan aiheuttaman ekskutauon jälkeinen startti sujunut, sillä tilaamaamme bussia ei näkynyt missään. No, bussi kyllä löytyi pienen etsimisen jälkeen – Lato kylän parkkipaikalta Silvican sijaan. Lieneekö syynä sitten sampsalaisten aktiivisempi opintomatkatointia, kun Viikin opiskelijat tunteva bussikuskimme olikin suunnistanut suoraan Latikseen?

Matkaan päästiin ja Jämsänkoskelle Keski-Suomeen. Ikuiselta tuntuvan parkkipaikkakiertelyn jälkeen pääsimme tapahtuma-alueelle, jonka porteilla vietimme toisen pitkän hetken hahmotellen sijaintiamme valtavalla näyttelyalueella.

Jakaannuimme pariin porukkaan, ja lähdimme päättäväisesti tutkimaan esille tuotua näyttelymateriaalia. METKO-alue on varmastikin toista sataa hehtaaria laaja, joten näkemistä ja suunnistamista tosiaankin riitti.

Kuva: Joonas Simola

Kuva: MPTK

Tapahtumassa on esillä konekalustoa, uutuuksia, tarvikkeita ja palveluntuottajien esittelyitä. Kiersimme lähes koko alueen läpikotaisin tutustuen mm. hybridiharvesteriin, UPM Metsän palvelutarjontaan, uusiutuvaan polttoöljyyn ja jatkuvatoimiseen maanmuokkauskoneeseen. Kävimme istutuskoneen ja uuden Ponsen H8-hakkuupään työnäytöksissä ja kinasimme itsellemme pitkien neuvotteluiden tuloksena ilmaiset Scorpion-lippikset (ovh 15 €). ”Pakollista” oli käydä myös olutteltassa, jonne pääsy tosin meinasi allekirjoittaneella tyssätä bussiin unohtuneeseen ajokorttiin. No, Frank App pelasti tästäkin pattitilanteesta.

Myöhemmin päivällä ilmaisen merchin saalistus jatkui, tosin usein oli tyytyminen pahvimukilliseen haaleaa kahvia. Osa ajeli myös kaikenlaisilla konesimulaattoreilla. Jälleen todettiin, että metsänhoitajien kannattane jättää suorittava metsätyö ammattilaisille ja keskittyä itse johtamiseen ja neuvomiseen. Kaiken jaksamisen ja mielenkiinnon näyttelykentälle jättäneinä oli aika siirtyä kohti bussia ja Viikkiä. Onnistuneen reissun tukemisesta iso kiitos sponsoreillemme Metsäteollisuus ry:lle, Ponselle ja Koneyrittäjille!

Tavataan ekskursioiden merkeissä marraskuun alussa Joensuussa! 🌲

Kuva: Eemeli Kokkonen

Kuva: Eemeli Kokkonen

ISLANNIN KENTTÄKURSSI (FOR-013) 11.-19.6.2022

OTTO LIUTU

Eräänä kevätpäivänä sähköpostilaatikkooni kilahti tieto mahdollisuudesta lähteä viikoksi Islantiin ihmettelemään rakkasammalia ja paikallista luontoa osastomme suogurujen (Minkinen & Vasander 2022), sekä paikallisen professorin Hlynur Óskarssonin opastamina. Töistä oli järjestettävä viikko lomaa.

Suuret lupiinimeret ovat Islannissa yleinen näky. Kuva: Jaana Kulmala

11.6. Lauantai

Muutaman viikon kihelmöivän odotuksen jälkeen lähtö oli koittanut. Helsinki-Vantaan lentokentällä oli ringissä toistakymmentä suotyyppeä ahtamassa kumisaappaita yhteisiin ruumamatkalaukkuihin. Pakkailuun oli onneksi aikaa, sillä saavuimme kentälle hyvien tapojen mukaisesti kolme tuntia ennen lennon lähtöä. Ehdimme koneeseen.

Saavuttuamme Islantiin, kohtasi meitä ensimmäisenä häkellyttävä lupiinimeri. Alaskanlupiini muodosti tienvarsille, aroille ja vuorenjuurille yhtenäisiä sinisiä mattoja. Lupiini on Islannissa vieraslaji ja valtava levinneisyys ei ole täysin ongelmatonta, mutta lupiinit eivät ole yhtä vieroksuttuja kuin Suomessa, sillä ne sitovat hiekkaista maaperää ja vähentävät siten

eroosiota, joka on metsien katoamisen ja laidun-tamisen myötä runnottanut Islannin maaperää huomattavasti.

Majoituimme opiskelijasoluissa Hvanneyrin kaupungissa (250 asukasta), jossa sijaitsee myös Islannin maatalousyliopisto (300 opiskelijaa). Hanavesi oli juotavaa, mutta lämmin vesi tuoksui rikiltä, johtuen kuumien lähdevesien hyötykäytöstä – tämän takia myös lämpimän suihkun tuoksu muistutti mätää kananmunaa. Illalla halukkaat saivat lyöttäytyä mukaan oppaamme **Hlynurin** johtamalle linturetkelle lähiympäristöön. Bongauksia olivat muun muassa kiiruna ja pikkuruinen vesipääsky, joka rikkoo lintujen vakiintuneita sukupuolirooleja värityksellään ja kotitöiden jakamisella. Naaraat ovat nimittäin poikkeuksellisesti puolisoitaan värikkäämpiä, koska munien hautominen on koiraiden tehtävä.

Islannin aavikoituneet ylämaat, joita lupiini on alkanut asuttaa. Kuva: Johanna Tuviala

12.6. Sunnuntai

Kurssin avauspäivän polkaksi käyntiin muutamman tunnin luentosetti rahkasammalista. **Harrin** dioista ehdimme kuunnella noin puolet ennen kuin aika tuli vastaan. Saimme kuulla myös tohtori **Fia Bengtsonin** väitöskirjasta, jossa hän tutki rahkasammalien eri ominaisuuksia. Lounaan jälkeen suuntasimme kuumille lähteille tutkailemaan lähteiden ja purojen sammalajistoa. Lämpimissä rikkihöyryissä sammaleet näyttivät erityisen hienoilta kaikenlaisten lähdelajien ympäröiminä. *Sphagnum teres* -fanit saivat nauttia, sillä tuo Suomessa harvinaisempi laji asutti kuumilla lähteillä lähes joka nurkkaa.

13.6. Maanantai

Jatkoimme sammalretkiämme käyden kolmella eri suolla, joista otimme pienryhmissä rahkasammalpeittävyksiä kasvuruuduilla. *S. papillosum* oli ylivoimainen peittävyydellään ja *S. subnitens* tuli vahvasti perässä. Illalla halukkaat kurssilaiset pääsivät käymään paikallisessa maauimalassa, joka oli tulvillaan lämpimiä altaita. Paikan erikoisuutena oli höyrysauna, joka tuoksui tietenkin mädältä kananmunalta.

14.6. Tiistai

Vietimme kurssin rahkasammalosuuden viimeisen päivän laboratoriossa mikroskopoiden keräämiämme näytteitä. Edellisenä päivänä olimme löytäneet lukemattomia eri rahkasammallajeja, jotka mikroskoopin alla paljastuivat kaikki *S. subnitensiksi*. Tutkittuamme rahkasammalten solurakenteita työpäivän verran painuimme paikalliseen opiskelijapubiin nauttimaan 10 euron juomista.

15.6. Keskiviikko

Alkoi kurssin toinen osuus, jossa keskityttiin Islannin maantieteeseen, luonnonvoimiin, eroosioon ja metsitykseen. Alustuksena toimi Hlynurin erinomainen luentosetti edellä mainituista aiheista. Luentojen jälkeen pistäännymme Islannin ylängöillä, joita halkovilla sorateilla saa ajaa vain maastoautoilla. Ylämaat ovat ylimitoitettujen laiduntamisen ja rankan ilmaston myötä kärsineet vakavasta eroosiosta, ja alue onkin suurelta osin kivikkoista aavikkoa. Kuitenkin lupiinit ovat alkaneet asuttaa maisemaa ja osaltaan hidastaa eroosion leviämistä. Pääsimme tutustumaan myös paikalliseen arboretumiin,

jossa tehtiin muun muassa harventamiskokeita. Illalla kävimme kylpemässä Húsafellin kaupungin hienoilla kuumilla lähteillä.

16.6. Torstai

Jätimme Hvanneyrin pikkukaupungin taaksemme ja jatkoimme matkaa etelään. Hlynur muutti ohjelmaamme hieman ja vei meidät yleisön pyynnöstä katsomaan ennallistettua suota. Lisäksi tohtoriopiskelijat **Sólveig Sanchez** ja **Anna Mariager Behrend** esittelivät meille tutkimuksiaan hieskoivun taimettumisesta ja maaperän vedenläpäisevyydestä. Yksi turistikivi vierähti harteiltamme, kun kävimme katsomassa Haukadalurin purkautuvia geysirejä.

Pitkän päivän päätteeksi vierailimme SCSI:n (The Soil Conservation Service of Iceland) vierailukeskuksessa Gunnarsholtissa. Näyttelyssä esiteltiin Islannin maankäytön historiaa ja eroosion aiheuttamia ongelmia. Saimme esimerkiksi nähdä miten rantavehettä hyödynnetään kamppailussa eroosiota vastaan. Rantavehnen juuret ulottuvat useiden metrien syvyyteen ja se on omiaan sitomaan hienoa maa-ainesta eroosiosta kärsineillä aavikoilla. Näin rantavehettä mahdollistaa orgaanisen maakerroksen syntymisen, kuollen myöhemmin muiden kasvien tieltä.

Elegantti ratkaisu eroosion torjumiseen, joskin rantavehnen levittäminen on kallista. Vastakohdaksi lupiini taas ei ole kovin elegantti, sillä se ei vieraslajina anna luontaiselle lajistolle tilaa. Lupiini kuitenkin leviää itsestään nopeasti ja estää aavikoitumista edullisesti. Uusi majapaikkamme löytyi Gunnarsholtin vierasasunnoista, jotka sattuiivat olemaan entisiä alkoholistiparantoloita. Osuva valinta forstijoukolle?

Haukadalurin massiivinen geysir.
Kuva: Jaana Kulmala

Islannin suurimman jäätikön Vatnajökullin reuna. Kuva: Otto Liutu

17.6. Perjantai

Perjantain ohjelmana oli road trip pitkin Islannin etelärannikkoa ihmetellen upeita vesiputouksia joka mutkan takana. Vaikka aikataulu oli tiukka, järjesti ihana oppaamme Hlynur kurssilaisten pyynnöstä aikaa käydä katsomassa Islannin ikonisia lunneja rantakallioilla. Matka päättyi Islannin suurimman jäätikön Vatnajökullin reunalle, ja saimme läheltä silmäyksen tuhkaisiin jäätikön reunoihin ja jäätikköjokiin. Vesiputousten, lunnien ja jäätikön näkemisen myötä turistikiviä suorastaan ropisi harteilta.

18.6. Lauantai

Viimeisenä päivänä vierailimme Hveragerðin kunnan geotermisillä tutkimusalueilla. Siellä tohtoriopiskelija **Ruth Phoebe Tchana Wandji** esitteli meille FORHOT-tutkimushanketta, jossa tutkitaan muun muassa maaperän lämpötilan vaikutusta puustoon ja kasvillisuuteen. Illalla suuntasimme Reykjavikiin, ja pääsimme tekemään kaupunkikierroksen ennen kotiinpaluuta. Reissu oli uskomattoman hieno ja pakattu täyteen mielenkiintoisia aiheita, kohteita, maisemia ja ihmisiä. Suurkiitokset kaikille järjestäjille tahoille, sekä reissussa mukana olleille! Ja mitä mittavin kiitos mahtioppaallemme Hlynurille! 🌲

Kurssilaiset nauttimassa Húsafellin kuumista lähteistä. Kuva: Húsafell Canyon Baths

METSÄMIESTEN
SÄÄTIÖ

Hanketta on rahoittanut Metsämiesten Säätiö. Lahjoitukset ja säätiöfuusiot ovat tärkeä osa Säätiön yleishyödyllisen toiminnan vaikuttavuutta.

Lisätietoa www.mmsaatio.fi

Opiskelijahinta

-50%

Maaseudun Tulevaisuus on metsässä

**Ota haltuun Suomen johtavan
metsämedian opiskelijaedut**

Nyt on näkökulmaa! Opiskelijan digitilauksella luet Maaseudun Tulevaisuuden verkosta myös Aarre-lehden monipuoliset metsäartikkelit, hyötykasvivinkit ja kantaaottavat kolumnit. Digitilauksella käytössäsi on myös metsän talousnäkyviä seuraava Metsäpalvelu, ja totta kai sivuston koko muu sisältö.

Tilaa oma MT
MT.FI/opiskelija
tai käytä QR-koodia

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Tavataan joka päivä. **MT.FI**

VIIKIN LINTUSYKSY

TEKSTI: LASSI KANGASMÄKI • KUVAT: REETTA NAKARI

Syksyn ensimmäiset muuttolinnut saapuvat Viikkiin jo ennen myöhäisimpiä kevätmuuttajia, mutta varsinainen syysmuutto pääsee vauhtiin syyskuun alussa. Vanhankaupunginlahdelle kerääntyy sadoittain vesilintuja, joita on hyvä tarkkailla kaukoputkella lahden torneista. Lähempää tuttavuutta vesilintujen kanssa pääsee tekemään kuitenkin Prisman läheisyydessä olevilla hulavesialtailla, joilla voi päästä näkemään läheltä jopa arkoja jouhi- ja lapasorsia, tai piilottelevan liejukanan. Samaan aikaan Lammassaaren ja Purolahden lietteillä suurista suokukkoparvista voi löytää useita lajeja kahlajia. Näkyvimpiä lintuja Viikissä ovat kuitenkin sympaattiset tuhatpäiset valkuposkihanhiparvet. Pikkulinnuista näkyvimpiä ovat peipot, joiden päivämuutot lasketaan tuhansissa. Niittykirvisen ja keltavästaräkin muuttoääniltä ei voi välttyä kampuksella liikkeessä, kuten ei myöskään yömuuttajien, kuten punakylkirastaiden

sirahduksilta c-grundilta kotiin kömpiessä. Monet hyönteissyöjät muuttavat yöllä suojassa petolinnuilta, mutta monet pysähtyvät arboretumin metsiin tankkaamaan ennen meren ylitystä. Tällöin metsästä voi löytää nopeasti liikkuvien sekaparvien joukosta hyvällä tuurilla vaikkapa harvinaisen läpimuuttajan taigauunilinnun, sen etsiessä ruokaa yhdessä puukiipijöiden, pajulintujen ja pyrstötiäisten kanssa. Oman mausteensa syksyyn tuovat myös vaelluslinnut, kuten monet pöllöt ja marjalinnut, sekä sembramäntyjen ystävät pähkinähakit.

Ylipäätään lintujen syysmuutto jakautuu pitemmälle aikavälille kuin keväällä ja lintuja on enemmän liikkeellä, kun kesän poikaset ovat mukana ensimmäisellä muuttomatallaan. Talvien lämmitessä monet muuttolinnut yrittävät myös talvehtimista, sulapaikkojen tai ruokintojen turvin.

Reitin havaintopaikat

1. Hulevesialtaat:

lapasorsa
jouhisorsa
liejukana

2. Viikin pellot:

hemppo
tikli
sinisuohaukka

3. Arboretum metsät:

peukaloinen
mustapääkerttu
pyrstötiainen

4. Hakalan lintutorni

mustaviklo
suokukko
jalohaikara

PAIKKATIETOA, SUOLUONTOA JA MAAKUNTAMATKAILUA

Kuva: Ina Virtanen

eräs tarina työharjoittelusta

Suuri aamuinen haukotus valtaa koko olohuoneen. En tiedä paljonko kello sattuu olemaan, mutta nälkä möyryää mahassani ja uni painaa päätä. Päätin avata tietokoneen ja tihrustaa nopeasti sähköpostini ennen palamista keittiöön epämiellyttävästi mustuneiden paahtoleipien luokse. Kas! Uniforst, metsäylioppilaiden oma osuuskunta hakee metsäalan pitkäaikaiselle toimijalle Tapio Oy:lle maastoassistenttia soiden vesienpalautuksen hankkeeseen. Naputan Googlen: ”Tapio soiden vesienpalautus”. Tapio Oy:n verkkosivut vastaavat tiedonjanooni: ”Vesien palauttaminen suojeleusoille -hankkeessa kartoitetaan vuonna 2022 45 vesien palauttamiseen soveltuvaa suojeleusuota. Kartoituskohteilla arvioidaan veden palauttamisen toteuttamisen vaihtoehtoja. Hankkeella tavoitellaan soidensuojelualueiden vesitalouden palauttamista luonnontilan suuntaan, jolloin soiden luontoarvot paranevat.” Kuulostaa...uskaltaisinko sanoa...täydelliseltä. Harjoittelu sijoittuu elo-syyskuuhun ja työn suorittamiseen pitäisi riittää kiinnostus aiheeseen ja motivaatio oppia paikkatietoa hyödyntävien laitteiden käyttö. Nyökyttelen innostuneesti ja jäähtyneet paahtoleivät murjottavat keittiön pöydällä.

Kirjoitan hakemuksen ja lähetän sen Uniforstille. Aika kuluu. Ja kuluu. Ei mitenkään liian nopeasti. Eikä oikeastaan hitaastikaan, koska olen elämää odotellessani suorittamassa toiminnantäyteistä Hyytiälän kenttäkurssia. Olen juuri tutustumassa erääseen metsätyömaahan, kun saan puhelinsoiton. ”Moi! Tuletko meille töihin?” Tiputan puhelimen innoissani ja järkälemäinen metsätyökone ajaa sen päältä rusentaen kaikki haaveeni elämäni ensimmäisestä metsätieteiden harjoittelupaikasta. Ei sentään. Vastaa: ”Mieluusti.” Harjoittelupaikan saaminen tuntuu yhdeltä askeleelta eteenpäin mutkikkaalla ja pääosin tuntemattomaan vievällä urapolullani. Opinnoissani olen kiinnostunut paikkatieto- ja kaukokartoitusmenetelmien käytöstä luonnon monimuotoisuuden inventoinnissa, joten tämä harjoittelu ei ole vain mukavan oloinen, vaan

myös todennäköisesti hyödyksi!

Ensimmäinen maastoviikko suuntautuu Helsingistä reilusti pohjoiseen. Lähdän matkaan sunnuntaina junalla kohti Iisalmea. En ole koskaan käynyt Iisalmessa. Junassa tapaann ensimmäisen viikon työparini, hankkeessa työskentelevän ympäristösuunnittelijan. Viikon kohteinamme on suojeleusoita Nurmeksessa, Vieremällä, Haapavedellä ja Haapajärvellä. Hoksaaan melko pian erään työn mukavista eduista: hotelli- tai majatalomajoitus, aamupalabuffet ja ilmainen sauna. Varsinainen työ sisältää seuraavaa: suojelealueella ja sitä ympäröivien maa-alueiden ojalinjoihin pitkin kävellen tutkitaan silmämääräisesti, maastokartan korkeuskäyrien ja digitaalisen korkeusmallin avulla veden luonnollista ja senhetkistä virtaussuuntaa. Sen lisäksi kuvataan aluetta raportointia varten ja mitataan ennalta määritellyiltä mittauslinjoilta maanpinnan korkeuden muutosta. Korkeutta mitataan kuljetettavalla GNSS-vastaanottimella, joka voi tallentaa korkeustiedon ja sijainnin muutamien senttimetrin (cm) tarkkuudella. Jos alue on puustoinen ja siten yhteydet laitteeseen huonot, käytetään tasolaseria, jonka avulla saadaan eri mittauspisteiden välinen korkeusero. Tavoitteena on selvittää, mistä kohdasta alueen oja voisi tukkia tai ohjata suolle, jotta suojelealueen vesitalous palautuisi, mutta ympäröiville alueille ei syntyisi vettymisriskiä. Tavoiteltu korkeusero vettymisen estämiseksi on yleensä 40 cm.

Seuraavilla kolmella maastoviikolla matkaan viikoittain vaihtuvien työparien kanssa ympäri Kainuuta, Pohjois-Karjalaa, Pohjois- ja Keski-Pohjanmaata sekä Pohjois-Savo. Käväisemme yhden viikon aikana myös Lapin maakunnan puolella. Väliin mahtuu yksi toimistoviikko hankkeen raportointia varten tehtävien karttojen parissa. Yhdelle kohteelle tulee mukaan myös suojeleusuota ympäröivän alueen maanomistaja, joka on kiinnostunut mahdollisuudesta laajentaa suojelealuetta omille maille. Työtä tehdään yhteistyössä maanomistajien kanssa, ja kyseinen päivä jääkin mieleeni

Kuva: Maija Kaupila

yhtenä antoisimmista, sillä omistajan näkemysten kuuleminen opettaa ymmärtämään hankkeen tärkeyden ja laajuuden. Useilla kohteilla mukana kulkee myös vesienpalautuksen toteutuksista vastaavia Metsähallituksen asiantuntijoita, joilla on alueista paikallistuntemusta ja monipuolista ekologista osaamista.

Minulle uskoteltiin joskus, että hirvikärpäset kaviourvat ihmisen ihon alle ja synnyttävät sinne

toukkia. Tämä ei siis ole totta. Faktantarkistuksen tehtyäni ja niitä maastossa havainnoituani kirjoitan kenttäpäiväkirjaani: “Hirvikärpäset herättävät minussa sääliä. Ne eivät ole taitavia lentäjiä ja ihmiseen mätkähtäessään ne pudottavat siipensä, koska luulevat löytäneensä majapaikan. Meitä maistaessaan sylkäisevät ällötyksessään ja toteavat, että nyt meni pieleen: eihän tämä ole hirvi, ei tätä voi syödä! Hyvä loppuelämää sen jälkeen.” Kenttäpäiväkirjastani

löytyy myös tusinoittain havaintoja erilaisista eläin- ja kasvilajeista: perhosia, riekkoja, muutama metso, hiiripöllö, lettoisuutta indikoivia kasvilajeja, rahkasammalia ja poroja. Kirjoitan myös matkan varren mieleenpainuvista maisemista, kylistä ja kaupungeista, jotka ovat uudelleen vierailemisen tai vähintään muistelemisen arvoisia.

Harjoittelun päätyttyä totean nauttineeni ajastani maastossa. Harjoittelu täytti kaikki odotukseni, ja oli alan ensimmäiseksi työkokemukseksi mukava ja monipuolinen. Hakeminen ja työpaikkaan liittyvät käytännön asiat hoituivat Uniforstin kautta helposti ja Tapio Oy oli työnantajana luotettava ja työn järjestelyissä joustava. Tehty työ sai minut ajattelemaan sekä omaa, että tällaisten hankkeiden tulevaisuutta. Soiden vesienpalautuksen ja ylipäätään eri ekosysteemien ennallistamista toteuttava työ on tulevaisuuden työtä. Se on työtä, jolla on käytännön merkitystä. Sitä voidaan tehdä erillisinä hankkeina tai se voisi olla osa kaikkien metsäammattilaisten, esimerkiksi metsäsuunnittelijoiden arkipäivää. Luonnon toiminnan ja tarpeiden määrittäminen sekä niiden kanssa eräänlaisessa symbioosissa, kaikkia

hyödyttävässä tasapainossa eläminen ei ole vastaus vain kohtaamiimme ympäristöongelmiin, vaan myös meidän ja tulevien ihmisten elämän hyvinvointiin.

Tietokoneen akku piippaa vaatien huomiotani. Huh? Mitä tapahtuu? Herään pää kannettavan tietokoneen näppäimistöltä työpöytäni äärestä. Onneksi en kuolannut. Koirani tuijottaa minua sohvapaikaltaan paheksuvasti. Taisin kuorsata. Olipas muuten hassu uni. Nälkä murnii hirveänä mahassani. Ai niin ne paahtoleivät! Samalla hetkellä sähköpostiini kilahtaa päivän ensimmäinen viesti. Kas! Uniforst, metsäylioppilaiden oma osuuskunta hakee metsäalan pitkäaikaiselle toimijalle Tapio Oy:lle... Paikkatietao, suojelusoita ja maakuntamatkailua. Se kuulostaa mukavalta. Mitä se paikkatietao olikaan? Täytyykö joku tasolaserin käyttö osata? Hmm, noh, ehkä sitten työssä oppii. Ansioluettelo varmaan täytyy päivittää hakemusta varten. Onkohan elokuussa hirveästi hirvikärpäsiä? 🌲

TAPIO

Kuva: Ina Virtanen

**NIELUT YLÖS –
HAKKUUT ALAS!**

**Metsä on koti,
nyt joku roti!**

METSÄMARSSI 2022

– tällä kertaa Suomen metsien puolesta

Metsälalla tunnetaan jo parikin Metsämarssia. Vuoden 1950 Metsämarssilla presidentti Paasikiven johdolla kannustettiin kansalaisia metsänhoitotöihin yksityisten metsien puun kasvun lisäämiseksi kautta Suomen. Vastaavanlaisessa tapahtumassa 50 vuotta myöhemmin presidentti Tarja Halonen puheellaan halusi ”lähetää metsänomistajat ja kaikki suomalaiset kestävän metsätalouden marssille”. Tosin Helsingin sanomissa kerrotaan, että vuoden 2000 marsille ei luonnonsuojelijoita osallistunut, vaikka oli kutsuttu. Nyt vuonna 2022 on ympäristöjärjestöjen vuoro marssia Suomen metsien puolesta.

**Mitä me tarvitaan?
LUONNONMETSÄÄ!**

**Mitä me vaaditaan?
LUONNONMETSÄÄ!**

**Milloin, milloin, milloin?
NYT, NYT, NYT!**

**Keiden metsät?
MEIDÄN METSÄT!**

**METSÄ ON KAVERI –
EI VESSAPAPERI!**

< Kaduilla raikuivat huudot ja muutama laulunkin säe kuului: "Puupelto on perseestä, avohakkuut ahterista".

TEKSTI JA KUVAT: MARIA SELIN

24.9. HELSINKI Tyhjähkö Senaatintori täyttyi ihmisistä tunnin aikana. Climate Moven verkkosivuilla Metsämarssia kuvaillaan vuoden suurimmaksi ympäristömielenosoitukseksi. Helsingissä marssijoita oli noin 2000 ja muualla Suomessa, esimerkiksi Tampereella ja Turussa, yhteenlaskettuna 800 metsämarssijaa. Portailla esillä oli eri liikkeiden logoja, muun muassa Greenpeace, Luonnonsuojeluliitto, Natur och miljö, Climate move, Elokapina, Luonnonsuojeluliitto ja Maan ystävät. Viikkiläisiä opiskelijoita oli myös paikalla, opiskelijajärjestöistä Biosfääri ry:n, Myy ry:n ja Helix ry:n liput liehuivat marssissa. Ensimmäinen puheenvuoro kuultiin **Janne Hirvasvuopiolta**. Hän jakoi vanhan saamelaisen viisauden: "Älä ota enempää kuin tarvitset". Puhetta ja järjestäytymisohjeita hieman häiritsivät kirkon kellot. Ne soivat kahteen otteeseen ja toisella kertaa portaita alas laskeutui hääseurue banderollien ohitse.

Marssijat lähtivät kahden jälkeen liikkeelle kohti Eduskuntataloa. *Helsingin sanomat* julkaisi ainoan lyhyehkön juttunsa marssista klo 14.26: "Metsämarssi aiheuttaa liikennehaittaa Helsingin keskustassa, mielenosoittajat vaativat hallitukselta metsien suojelua". Liikennehaitta kohdistui ensin Aleksanterinkadulle ja sitten Mannerheimintielle kohti ja kesti enintään kaksi tuntia. Yle Areenassa pääsi katsomaan suoraa lähetystä Helsingistä ja Ylen uutissivustolla oli seurantajuttu.

Metsämarssijat ovat pettyneet hallituksen toimiin hiilinielujen ja -varastojen vahvistamisessa ja monimuotoisuuden köyhtymisen pysäyttämässä. Moni yllättyi kesällä, kun Suomen maankäyttösektori oli nettonielun sijasta nettopäästölähde vuonna 2021. Uhanalaisten metsälajien tila on taas pysynyt pitkään yhtä

Mielenosoittajilla on viisi vaatimusta hallitukselle:

1. Valtion mailla sijaitsevat suojelemattomat luonnon- ja vanhat metsät suojellaan välittömästi
2. Käynnistetään toimet, joilla 30 % metsistä suojellaan
3. Otetaan käyttöön metsäkatomaksu sekä muita vaikuttavia keinoja maankäyttösektorin hiilinielujen turvaamiseksi ja lisäämiseksi
4. Vähennetään talousmetsien hakkuita valtion mailla
5. Turvataan rahoitus luonnontilaisten ja vanhojen metsien vapaaehtoiseen suojelemiseen yksityismailla

Banderollit Eduskuntatalolla. Metsäliikkeen kirjaimet järjestäytyivät välillä muotoon "I like metsä".

huonona. Pian ilmastonmuutos heikentää tilannetta entisestään. Ja ilmastonmuutos on ollut havaittavissa myös lähiaikoina uutisissa: Euroopassa kärsitään kesäisin ennätysshelteistä, Suomessakin kirjanpainaja vaivaa ja joku ehkä huomasi, että kolmasosa Pakistanista kärsi pahoista tulvista.

Kulkue eteni rauhallisesti Eduskuntatalolle, jossa oli musiikin välissä puheiden vuoro. Luontopanelin ensimmäinen varapuheenjohtaja, tutkija **Liisa Kulmala** (MMT) kertoi, kuinka vaatimukset pohjautuvat pitkälti luontopaneelin

raportteihin ja niissä ehdotettuihin tapoihin parantaa luonnon monimuotoisuutta Suomen metsissä. Entinen ministeri, poliitikko **Pertti Salolainen** kertoi, kuinka oli ilolla lähtenyt marssin suojelijaksi. Bios-tutkimusyksiköstä **Antti Majava** suositteli kuuntelulistalle heidän *Metsäsektorin ekologinen siirtymä* -podcast-sarjaansa. Koskettavimman puheenvuoron piti **Ida Korhonen**, Luontoliiton metsäryhmän aktivisti. Hän aloitti puhumalla rakkaudesta ja päätti sanoihin: ”Pidetään meidän metsät pystyssä, koska ne ei oo meidän metsiä, vaan me ollaan niiden ihmisiä ja ne pitää meidät pystyssä!” 🌲

Metsämarssi
suomen metsien puolesta

Fuksikampanja!
Fuksivuonna Loimuun
liittyvät uudet jäsenet saavat
fuksisyksyn ja sitä seuraavan
kalenterivuoden jäsenyyden
ilmaiseksi!

www.loimu.fi

facebook.com/loimuliitto

[@LoimuRy](https://twitter.com/LoimuRy)

[@LoimuRy](https://www.instagram.com/LoimuRy)

Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry

OLEMME LUOTETTAVA KUMPPANI FUKSIVUODESTA AINA ELÄKEPÄIVIIN ASTI

Me Loimussa tiedämme, että oman ammatti-identiteetin luominen ja ensimmäisen oman alan työpaikan hankkiminen voi olla työlästä. Siksi haluamme auttaa ja tukea alojemme opiskelijoita heti opintojen alkuvaiheesta lähtien!

Teemme mielellämme yhteistyötä myös ainejärjestösi kanssa! Loimusta saatte tilaisuuksiinne puhujia ja kouluttajia, jotka voivat auttaa alanne opiskelijoita eteenpäin omien suunnitelmien ja hakemusten kanssa. Ota yhteyttä oman järjestösi aktiiveihin, Loimun paikallisyhdistykseesi tai Loimun toimistoon, niin aloitetaan yhteisen tilaisuuden suunnittelu.

Erityisesti opiskelijoille hyödyllisiä palveluitamme ovat:

- Loimun alojen uramahdollisuuksien esittely
- Henkilökohtainen ura- ja työnhakuneuvonta
- Juuri sinulle räätälöidyt työnantajalistat ja uramahdollisuudet
- CV:n, työhakemuksen ja LinkedIn-profiilin palautepalvelu
- Työsuhteeseen liittyvä neuvontapalvelu

Loimuun kuuluminen on fiksua!

Olisko sinulla hetki aikaa puhua metsäasioista?

TEKSTI: MARIA SELIN

TIETOLAATIKKO: JOHANNA TUVIALA

Kiitos Eemeli Kokkoselle (Forstihuuto 2/2022 s. 25) Metsäasiaa-palstan avauksesta. Yhtyi-sin ilomieli Kokkosen ammattiyhpeyteen, kunhan tosiasiat todella puhuvat puolestaan eli sitten, kun metsälajien uhanalaistuminen pysähtynyt ja tila palautunut hyväksi Suomessa. Tähän tarvitaan vielä toimia, sillä kaikki metsien monimuotoisuuden turvaamiseen kannalta arvokkaat kohteet eivät ole metsätalouden ulkopuolella. Talousmetsissä peräänkuuluttaisin myös riittävän laaja-alaisesti eli kaikkien toteuttamana ja pitkän ajan jatkumona tehtyä luonnonhoitoa. Metsänhoidon menetelmien monipuolistamisesta jatkuvan peitteisen kasvatuksen menetelmin on tuskin metsien monimuotoisuudelle haittaa.

Viime pääsiäisenä kuuntelin Luontoliiton kartoituskurssilla luonnonsuojelijan humppaa, laahustin neljä päivää Etelä-Suomen metsissä ja suljin hetkeksi mielen metsätuhoskannerin, puunlaatuarvioijan ja mottimittarin. Sen sijaan opettelin havainnoimaan erityisen arvokkaiden ympäristöjen rakennepiirteitä ja tunnistamaan lahkaviosammaleen, kissantassujäkälän ja muita uhanalaisia lajeja sekä vanhojen metsien indikaattoreita.

Tutustuin samalla ”ituhippeihin” ja muuhun metsä- ja ympäristöaktivistien nuoreen polveen.

Lukuja luontokadosta

Suomen lajeista jopa 42,4 %, eli lähes puolet, elää metsissä. Lisäksi uhanalaisista lajeista 31,2 prosentin (833 lajia) ensisijainen elinympäristö on metsä. Metsää muokkaavat tahot vaikuttavat toimillaan siis isoon osaan Suomen lajeista. Metsäelinympäristöjen muutokset onkin suurin yksittäinen Suomen lajien uhanalaisuutta lisäävä tekijä.

Puuston tilavuus metsissä kasvaa, mutta laadullisesti metsät ovat yksipuoleisia. Järeitä puita, lahopuuta ja lehtipuita on vähän. Metsien luontotyypeistä 76,5 % on uhanalaisia, kuten esimerkiksi vanhat metsät, lehdot sekä avoimet ja paahteiset harjut.

Etelä-Suomen metsistä on suojeltu 2,6 % ja Pohjois-Suomen metsistä 10 %. Suojelun kannalta hyödyllisintä, eli monimuotoisinta metsää on yhtä lailla Etelä- kuin Pohjois-Suomessa, mutta Etelä-Suomen monimuotoisimmat metsäalueet ovat usein myös metsätaloudellisesti hedelmällisimpiä, ja ne ovat suojelun sijaan hakkuiden kohteena.

Luonnonhoidon ansiosta 30 metsälajin uhanalaisuusluokitus on parantunut tarkastelujaksolla 2010–2019, mutta yhä n. 1400 lajia (9 % metsälajeista) on uhanalaisia. Uhanalaisuuskehityksen pysäyttämiseksi tarvitaan lisää toimia.

Lähteet: Syken Metsien monimuotoisuus-kartat, Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018, Punainen kirja 2019, stat.luke.fi

Siinä missä minä olin nukkunut hieman levottomasti *Metsä meidän jälkeemme* -kirjan (Like Kustannus 2019) lukemisen jälkeen, toiset kertoivat kuinka Pohjois-Suomen viimeisten luonnonmetsien etsinnässä, hakkuukoneen edessä tai junanvaunun hiilikasan päällä telttaillessa oli vielä kylmä yöllä aiemmin viikolla. Paikalla oli rauhallisempia kartoituksesta kiinnostuneita, johon kuului yllättävän monta viikkiläistä opiskelijaa. Erityisesti kokenut kartoittaja punaisine pipoineen ja maastonvihreine

Metsäasiaa -palsta on Forstihuudon uusi mielipideosio. Tämä palsta on oiva alusta harjoitella argumentointia ja mielipidetekstien kirjoittamista matalalla kynnyksellä! Metsäasiaa voi lähettää päätoimittajan sähköpostiin (albert.hame@helsinki.fi).

saappaineen osasi asiansa. Tärkein oppi oli, ettei vapaaehtoinen kartoitus ole turhaa hommaa, sillä kaikkia lain turvaamia luontokohteita ei ole vielä kartoitettu.

Kuten monet muutkin nautin metsien tuottamasta hyvinvoinnista, enkä toivo metsäteollisuuden hehkun hiipuvan horisonttiin. Aktiivinen metsäkeskustelu vain vahvistaa uskoani siitä, että meille tuleville metsänhoitajille tulee olemaan töitä tarjolla tulevaisuudessa. Jos jostain uskaltaa olla ylpeä, niin siitä, että alan asiantuntijana pääsemme ratkomaan kysymyksiä kestävästä tulevaisuudesta.

Luontokato on alettu ottaa vihdoin tosissaan, kun aktiivisen keskustelun lisäksi on tehty toimia. Metsälain muutos 2014 mahdollistaa monipuolisemman metsänhoidon ja Metso-ohjelma toimii, kuhan saisi lisää rahaa. Kesätyöpaikkoja hakiessa lueskelin taas joidenkin yritysten vastuullisuusraportteja ja jopa biodiversiteettohjelman. Meneillään vaikuttaa olevan ainakin monimuotoisuuden seurannan ja indikaattorien kehitystä. Jatkossa myös toivon, ettei ympäristötahojen tarvitse strategioiden tai sertifikaattien keskustelupöydistä kävellä ulos tyytymättömänä, kuten PEFC:n kanssa kävi.

Seuraan metsäutisointia ja keskustelua laajasti, myös netti-Hesarin kommenttikenttiä. Siksi

toivoisinkin, että ainakin me metsäopiskelijat argumentoisimme oppiemme ja parhaiden tietojemme perusteella. Metsätieteiden yliopisto-opinnot antavat varmasti kaikille parhaat valmiudet ottaa metsäasioista selvää ja luoda tutkittuun tietoon perustuvia mielipiteitä.

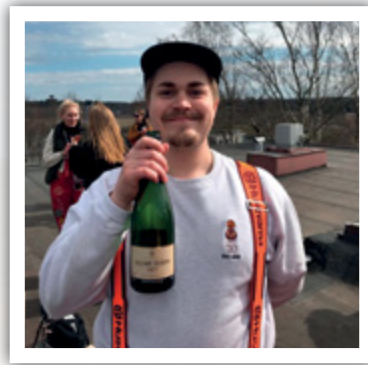
Monimuotoisuus tulee esille monella kurssilla, usein kestävä metsätalouden tai metsänhoidon yhteydessä. Silti minusta on harmi, ettei opin-toihimme kuulu kaikille vähintään ekologian opiskelijoille pakollista kurssia, selkeää kokonaisuutta, joka käsittelee kattavasti metsien suojelua monimuotoisuutta, uhanalaisuutta ja metsätalouden luonnonhoidon toimien vaikuttavuutta. Kurssiin voisi kuulua myös erityisen arvokkaiden elinympäristöjen tai jopa lajien tunnistusta.

MMM on monen ”M”:n tutkinto. Siihen sisältyy monitieteellisyys, monitavoitteisuus, metsänhoito, metsästy, metsäekonomia ja niin edelleen. Monimuotoisuus voisi olla vahvemmin osa tätä joukkoa ja sen huomioimisen pitäisi olla osa akateemisesti koulutetun metsänhoitajan perustaitoja.

PÄIVÄ FORSTINA

KOONNUT: SENNI KANERVA

Päivä forstina -palstalla pääsemme seuraamaan forstin elämää yhden päivän ajan. Tällä kertaa vuorossa **Mikko Manninen** (K-111).

HERÄTTYÄNI... tarkistin maailman tapahtumat ja menin suihkuun.

YLEENSÄ AAMUPÄIVÄN AIKANA... nautiskelen aamiaisen ja koitan selvittää, mitä kaikkea tänään olisi hyvä saada aikaiseksi.

TÄNÄÄN MIELTÄNI LÄMMITTI... ajatus siitä, että pääsen syömään mummolaan kaalikääryleitä.

SELVISIN PUHUMALLA... kun turistit kysyvät, miten Triplasta pääsee asemalaitureille.

ILTAPÄIVÄKAHVILLA... nautin kahvista ja mummoni tekemästä luumupiirakasta.

HYÖDYNSIN YLIOPISTOLLA OPPIMIANI TAITOJA, KUN... laskin Alkon valkoviinivalikoiman dokabiliteettiä.

ONNISTUIN... välttämään pakollisten asioiden hoitamista.

VIIDELTÄ... lähdin kiireen saattamana bussille.

TÄNÄÄN OIVALSIN... että ei aina tarvitse pyrkiä täydellisyyteen.

ENNEN NUKKUMAANMENOA... pesin hampaat ja join ison lasin vettä.

TERVEISENI MUILLE FORSTEILLE:
Vaalikaa metsän hienoja perinteitä, pitäkää lippu korkealla ja muistakaa jatkossakin lukea huikeaa järjestölehteämme!

METSÄKOIRAYLIOPPILAAT

KOONNUT: SENNI KANERVA

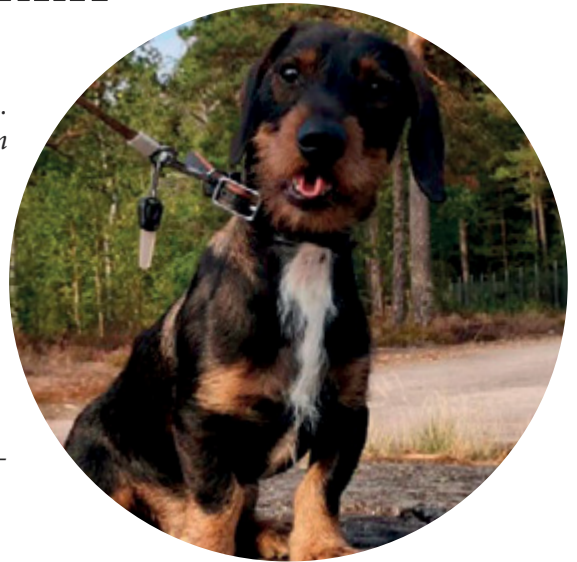
TURBO on sydämiä valloittava mäyräkoiran alku. Hän tervehtii kaikkia aina häntä heiluen ja on valmiina uusiin seikkailuihin. Omistaja kovasti haluaa hänestä metsästyskaverin, ja ehkäpä Turbosta tuleeikin vielä kelpo ajuri.

– Anni Lehkonen

LEMPIHERKKU: Kaikki, mitä nenä löytää.

SUOSIKKIASIA: Omistajan hermojen koettelu/apinointi

YKKÖSHARRASTUS: Koiraystävien kanssa painiminen ja sängyssä peiton alla nukkuminen

TORSTI on energisyydellään yllättävä kaveri, joka kulkee mukana käytännössä joka paikkaan. Torstin menoa ei kuurous hidasta, vaan harrastuksia on jos jonkinmoisia. Torsti on luottavainen ja antaa helposti anteeksi kaiken eläinlääkäreissuista kylpyihin. Torsti inhoaa moottoripyöräilijöitä (ne ovat epäilyttäviä).

– Senni Kanerva

LEMPIHERKKU: Pakastemustikat ja kanin papanat, mutta mikäpä ei labradorinnoutajalle kelpaisi.

SUOSIKKIASIA: Vesistöissä kahlailu ja palloleikit.

YKKÖSHARRASTUS: Torsti harrastaa sienien etsimistä ja muuta nenätyöskentelyä!

MANU ja **MATTI** ovat vauhdikas kaksikko, jotka pitävät omistajansa hereillä ja liikkeellä. Vekkulien terrierien kanssa saa olla tarkkana, vaikka kilttejä otuksia ovatkin.

– Ida Siik

LEMPIHERKKU: M&M:n herkku on paistettu kana.

SUOSIKKIASIA: Manu tykkää pienistä vinukupalloista, Matille kartonkihylsyt on ihan ykkösjuuttu.

YKKÖSHARRASTUS: Manu rakastaa agilitya, Matti nauttii MeJästä ja näyttelyistä.

*Elämä olisi kyllä huomattavasti tylsempää ilman tällaista karvaista ystävää. Teenpä mitä vaan tai menen minne vaan, **TAISTO** on mukana menossa. Aina Silvican klubilla vietetyistä illoista metsään asti. Taisto tuli minulle toisen opiskeluvuoden puolivälissä, ja voin lämpimästi suositella kaikille koirasta haaveileville opiskelijoille oman koiran ottamista opiskeluaikana.*
– Anna Jokinen (Kuva: Elina Kettunen)

LEMPIHERKKU: Kaikenlaiset lihaiset luut, kanankaulat ovat kesto-suosikki. Hapankaali ja kurkku pääsee myös hyvillä sijoituksille.

SUOSIKKIASIA: Taiston suosikkiasia kotosalla on ehdottomasti leikkiminen, aamusta iltaan ja koko ajan, välillä raivostuttavankin paljon. Jos ei nukuta niin silloin leikitään.

YKKÖSHARRASTUS: Kyllähän Taiston lempiaika vuodesta alkaa syyskuun 10. päivä metsäkanalinnustuksen myötä. Varmaankin sen elämän parhaita hetkiä ovat ne, kun se pääsee metsään haukkumaan lintuja.

LYSTI on nimensä veroinen sekä hyvin reipas ja nopea oppimaan. Hän rakastaa huomiota ja keksii välillä mitä erilaisimpia keinoja sen saamiseksi.
– Venla Korhonen

LEMPIHERKKU: Nakit

SUOSIKKIASIA: Noutoleikit

YKKÖSHARRASTUS: Keppien ja käpyjen kantaminen

DUMBO on 6-vuotias sileäkarvainen ja pikkusisko **DORIS** 2-vuotias karkeakarvainen mäyräkoira. Hauskat mäykyt ovat aina mukana kaikissa perheen jutuissa; saarella, metsässä ja kotiaskareissa.
– Reetta Nakari

LEMPIHERKKU: Dumbolla vispilään jääneet leivontaripheet ja Doriksella pummitut mandariiniviipaleet.

SUOSIKKIASIA: Dumbolla vinkulelut ja Doriksella viltit.

YKKÖSHARRASTUS: Dumbolla kivien sukeltelu ja Doriksella kotipihaan rastaiden jahtaaminen.

HUUHKAJAN HUUTO HYYTIÄLÄN TAITEIDEN YÖSSÄ

TEKSTI: INA VIRTANEN & MIKKO AUTERE ▪ KUVAT: INA VIRTANEN

Suolta nousee illan hämärä. Se kietoutuu järven yllä leijuvaan illan sumuun ja väreilee pian nukahtavien puiden oksilla. Hämärästä voi kuulla kuisketta, suon syviä säveliä. Virvatuli. Se kutsuu laulullaan kulkijoita mukaansa maan ja veden välitilaan. Sen laulu vie maailmaan, jossa aika pysähtyy ja unet käyvät toteen. Siellä ei ole mennyttä tai tulevaa, eivätkä polut sen maailman maaperällä johda mihinkään. Siniset ja vihreät lieskat kiertyvät yhteen ja hämärä huojuu. On kuin suo eläisi, hengittäen ja tanssien. Huuhkaja istuu oksallaan katsellen liekkien ja kulkijoiden transsia. Se elää ja kulkee monessa maailmassa. Sille suo on tuttavallinen, vanha ystävä, ja hämärä sen koti.

Hyytiälään saapuvien, sieltä lähtevien ja muuten vain Pehkusuolla kuljeksivien nautittavaksi nousi tänä kesänä suon laitaan huuhkajaa esittävä teos. Teoksen avajaisina ja ihan kesäillan iloksi rakennettiin teoksen ympärille Hyytiälän taiteiden yön ensimmäinen ja ainoa performanssi. Kesän viimeisen viikon ensimmäisenä arki-iltana teoksen juurella nähtiin esitys nimeltään ”Virvatuli”. Esityksen voi katsoa tämän jutun lopussa löytyvän QR-koodin avulla. Huuhkajaa esittävä teos on nähtävissä Pehkusuon laidalla, ja sitä kannattaa käydä ihailmassa niin aamuhämärässä kuin yön syvyydessä. Huuhkajan tekijä **Mikko Autere** kertoo teoksestaan seuraavaa:

”Moni jää paljosta paitsi, lähtiessään perjantaisin kotiin. Hyytiälän viikonloput ovat leppoisan verkkaisia. Ihan kuin mökillä olisi. Verkkaisuuden sekaan kaipaa kuitenkin myös jotain tekemistä. Idea jonkunlaisen 'assarityön' tekoon oli ilmoilla jo keväällä. Pohdimme tulevien

assistenttikollegoiden kanssa, että mitä voisimme noina lukuisina sydänkesän viikonloppuina tehdä. Ajatus puuveistoksesta, joka toivottaisi kulkijat tervetulleeksi metsäasemalle, syntyi ensimmäisten viikkojen aikana. Työn aloitus kuitenkin venyi ja venyi, kun sopivan järeää puupölliä ei meinannut löytyä. Onneksi sestotukkien veistelyn yhteydessä Kuivajärven luonnonhoitometsästä kaadettiin isoja näreitä, joiden tyvipölleistä sai aihion moottorisahaveistokselle.

Kyseessä oli minun kolmas moottorisahaveistokseni, joten aivan nollasta ei lähdetty liikkeelle. Huuhkajaa en kuitenkaan ollut aikaisemmin tehnyt, joten mallia piti ottaa muiden teoksista. Pöllön muoto on helppo tehdä moottorisahalla. Hankaluuksia tuottivat kuitenkin yksityiskohdat. Puumöykky tulee herättää eloon veistämällä siipisulat ja vatsahöyhenet. Hienoimpien piirteiden, kuten sarvien ja kasvohöyhenien tekoon moottorisaha ei taipunut. Tällöin piti turvautua kulmahiomakoneeseen sekä dremeliin. Silmät tein

kahdesta mustaksi maalatusta pultista, jotka upotettiin oikeille paikoille. Lopuksi puun pinta poltettiin ja tervattiin.

Pöllöt tuppaavat vaanimaan ympäristöään puiden oksilta. Sopivaa puuta ei suon laidalta löytynyt, joten sellainen täytyi tuoda. Kuloaukolta löytyi sopiva hiiltynyt runko, jonka juurakko oli vielä tukevasti paikallaan. Puu juurineen aseman pihaan ja pöllö oksalleen istumaan. Oksa oli tässä tapauksessa puun juuri. Kyhäelmä oli raskas ja sitä Pehkusuolle pystyttämään tarvittiin kourallinen raavaita metsäläisiä. Lopuksi juurakko köytettiin kiinni tekopötkelöön, joka toivottavasti pysyy ainakin jokusen vuoden pystyssä.

Miksi huuhkaja? Hyytiälä tarkoittaa Hämeen murteella huuhkajaa, joten valinta oli melko helppo. Teosta veistellessä ei mielessäni oikeastaan ollut mitään sen kummempaa sanomaa tai merkitystä. Kuitenkin näin jälkepäin ajateltuna tulee mieleeni toinenkin Huuhkaja-teosta ja Hyytiälää yhdistävä tekijä. Pöllöä pidetään saduissa

metsän viisaana lintuna. Tämä kuvastaa mielestäni hyvin yliopistoa ja sitä viisautta mitä forstit kesäisin Hyytiälässä saavat. Toivotaan että metsäopetus säilyy Hyytiälässä vähintäänkin yhtä kauan, kuin teoksen hiiltynyt puunrunko. Eli vähintään seuraavat parisataa vuotta.”

On myöhäinen ilta. Tai aikainen yö. Pihapiiri on hiljentynyt ja ihminen nukahtanut. Yön eläjät venyttelevät raajojaan ja aloittavat askareitaan. Järven pinta on tynni. Kevyt sumu leijuu vielä ilmassa. Yhtäkkiä hiljaisuuden rikkoo kumea ääni. Se kaikuu järven rannoilla ja kimpoilee kallioista. Ääni tavoittaa kuluneen päivän viimeiset, ohuesti puiden latvojen takaa kurottavat auringsäteet ja matkaa niiden mukana huomiseen päivään. Sumu vavahtaa ja väistyy, kun huuhkaja lähtee lentoon rantametsästä. Se suuntaa kohti suota. Suon laidalta se on löytänyt uuden ystävän, jonka kanssa vahtia kulkijoiden unta ja seuraavan matkan taivalta.

JAHTIVUODIN PALSTA

Kesä on jälleen kääntynyt syksyyn ja tämän palstan ilmestyessä uusi jahtikausi on jo hyvää vauhtia käynnissä. Hyytiälän hirvestäjien osalta jahtit alkavat 14.–16.10. järjestettävällä ajojohdilla, toinen jahti on näillä näkymin ajoitettu marraskuun kolmanteen viikonloppuun. Aktiivisten metsästäjien iloksi järjestetään näiden lisäksi tuttuun tapaan koirajahteja Hyytiälän hirvikannan kurissapidon kannalta tarpeellinen määrä.

Haluaisin omasta puolestani ja hirvestäjien puolesta toivottaa erityisesti uudet metsätieteiden opiskelijat mukaan hirvijahteihin. Viimeisimmiltä kursseilta on saatu hirvestäjien porukkaan mukaan runsaasti uusia osallistujia, joista jokainen varmasti suosittelisi kaikkia osallistumaan hirvijahteihin. Joten kutsunkin kaikki uudet fuksit mukaan tutustumaan hirvijahteihin vähintään kerran!

Jahtivoutinne
Matias Virta

TIEDOTTAJA TIEDOTTAÄ

Hejsan! Ruska ja vastuut ovat jälleen saapuneet ja keränneet opiskelijat takaisin Viikkiin. Ensimmäistä kertaa pitkään aikaan kampus vilisee täynnä ihmisiä ja tunnelma on kuin muurahaiskeossa talvihorroksen jälkeen. Oma lemppariasiani kampukselle paluussa on ehdottomasti se, että (ruoka)seuraa löytyy aina ja opiskelijaravintolat ovat taas täydessä toiminnassa. Tänä syksynä jälleen ovensa avanneen Viikunan perjantaipizzat piristävät mieltä. Suosittelen lämpimästi!

Toinen syksyn suosikeistani on Viikin kirjasto. Enää remontin äännet eivät häiritse, vaan kirjastossa voi viettää aikaa ja opiskella halutessaan jopa trooppisissa tunnelmissa palmujen ja sitruspuiden alla. Kirjaston monipuoliset palvelut, mukava ilmapiiri ja viihtyisät tilat tekevät siitä

täydellisen paikan vaihtelua kaipaaville opiskelijoille. Mikä parasta, yliopiston sähköpostin avulla kirjastosta voi varata kokonaisen oman huoneen ryhmätyöskentelylle joko pienelle tai isolle porukalle!

Tervetuloa (takaisin) Viikkiin! <3

Törmäällään,

tiedottajanne
Iida Iittainen

Tulevat tapahtumat:

28.10. Laulukierrokset

15.11. Hirvi- ja taimijuhlat

vko 48 Uniforstin syyskokous

1.–2.12. Luonnontieteilijöiden jouluristeily

TUNNELMA METSÄSSÄ SÄHKÖISTYY.

VERKKOLEHTI

NÄKÖISLEHTI

MAKSULLISET VERKON SISÄLLÖT

LEHTIARKISTO

METSALEHTI.FI/DIGI

Kokeile
maksutta
2 viikkoa

Metsälehti
POLKU OMAAN METSÄÄN